

עלון מס' 29

משיחות הרצי"ה זצ"ל

מתוך שיעור ב'הגדה של פסח'

"קדש"

תחילת ה"הגדה" – בלשון משונה : **"קדש"** – לכאורה היה צריך לומר: 'קידוש' ? אלא 'פתחון הפה' שלנו , בסדר העבודה של היום הזה כולל את כל המציאות שלנו : קדושת היום וקדושת האנשים. מה אנו ומה חיינו. [האמירה] **"קדושים תהיו"** [היא] גם כן הציווי והעובדה : אתם **מצויים** להיות קדושים, ואתם **תהיו** קדושים , ואתם – 'ככה' **אתם קדושים.**

"קדש לי כל בכור" – בכור, זו עובדה שאינה ניתנה לבחירה, ומתוך עובדה זו ישנה חלות של קדושה מיוחדת ופרטי הלכות של בכור...התורה מחנכת אותנו : **'קדש** לי כל בכור'. אכן, הבכור – קדוש, ואף על פי כן, מצוה עלינו להקדישו, לבטא ולהודיע את קדושתו. מציאותו היא שהוא קדוש , אם הוא רוצה או לא , **ואף על פי כן : קדש!**

כך גם בעניין כל ישראל. **"בני בכורי ישראל"** – אתם קדושים, ואף על פי כן מצוה להכיר , ולהודיע ולברר זאת ! במסכת אבות (ג,יד) רבי עקיבא אומר : **"חביבין ישראל שנקראו בנים למקום – חיבה יתירה נודעת** – היינו כשיודעים ומבררים - **להם** , שנקראו בנים למקום" מצוות בכור מפיצה אור על כל היהדות ואורייתא , על כל המציאות שלנו. זו עובדה , ואף על פי כן, מצוה להודיע.

"קדש" - מובנו להודיע קדושת היום , את סדר התודעה היהדותית שלנו. **הדבר הראשון הוא להודיע את מציאות קדושתנו, בכל אחד מאיתנו...אישי ופרטי , ובהיותנו חלק של כלל ישראל.**

על פי **"מתוך התורה הגואלת"** (עמ' קיט-קכ) להרב חיים אביהוא שוורץ הי"ו

